

"Природни методи"

7 Школна лекция на
общия окултенъ класъ
13.IV.922г. четвъртъкъ 8ч.в.
Ст. София.

Тайна молитва!

Ще направя нѣколко обѣлъжки. Когато нѣкое младо растене израстне отъ земята, то е крѣхко, а за да го напради природата пхрглаво, гѣв-
каво и подвижно за работа, праща му малко пелѣльване и раздвижва-
не отъ вѣздуха. Туй, което вѣздушнитѣ течения издѣршватъ за расте-
ниата за да ги укрѣпятъ, сѫщото извѣршва и човѣцкия умъ за растежа
на духовното тѣло на човѣка. И когато влизате въ школата, тукъ ще ви
подложатъ на разни вѣтрове отъ всички посоки. Туй да го имате прѣ-
видъ: Това е законъ! Но да не е ви страхъ. Който влѣзе въ тази школа
и го е страхъ отъ нѣкакви дупки-да нѣма течения-той не разбира за-
кона. Наѣ вѣтрове ще бѫдете изложени отъ всички посоки, отъ истокъ
и отъ западъ, отъ сѣверъ и отъ югъ, отъ всѣкидѣ. И отъ други вѣтореве.
Тия вѣтрове искънѣкога ще бѫдатъ топли, понѣкога студени, понѣкога ще
бѫдатъ придружени отгорѣ съ благотворенъ дѣждъ, по нѣкой пътъ съ ла-
-павица, по нѣкой пътъ съ градъ. Всички тия положения ще дойдатъ, туй
трѣбва да го имате прѣвидъ.

Сега туй, което става въ природата ще стане и вхѣтъ въ васъ. Не стане ли така, вие не сте на правъ пътъ. Ако нѣкой ви проповѣдва нѣкое учение безъ мѫжнотии, безъ вѣтрове, безъ лапавица, безъ градъ и безъ дѣждъ, това не е божествено учение, това не е учение на Всемир-
ното Бѣло Братство.

Сега туй сѫ принципи, това сѫ положения, които ~~никакви~~.
трѣбва да дѣржите въ ума си и да ги опитате. Ако нѣкой отъ васъ се
сѣмнѣва имате врѣме да опитате, но ще констатирати този фактъ, за-
щото иже се приближаваме да изучаваме една положителна наука, въ
която законите на мязатъ на законитѣ на сегашната наука. Въ тази
наука, въ която ви вѣвеждаме, нѣма абсолютно никакви теченія, тамъ
всичко е точно опрѣдѣлено. Като казвамъ: "точно опрѣдѣлено", не раз-
брамъ че е ограничено. Не! Двѣ противоположни мнѣнія има въ окул-
тната наука, въ окултната школа. Безграничното включва въ себе си

граничното и граничното включва въ себе си безграничното. И тогава
казвамъ, че положението е такова: само безграничното може да се
прояви, а туй което е гранично не може да се прояви. Само силните
хора могатъ да се проявятъ, а слабите не могатъ. Само онази свѣтли-
на която е силна може да се прояви. А свѣтлина, на която вибраци-
ите сѫ слаби, не може да се прояви. Слѣдователно, отъ васъ искатъ да
бѫдете силни хора, не слабодушни, разбирайте ли? Отъ васъ се иска да
бѫдете най-силни ученици, най-способни, най-даровити, най-талантли-
ви. Който не е способенъ, да се труди да стане такъвъ. Който не е
даровитъ, не е талантливъ, да се труди да стане способенъ, да прояви
своя талантъ, а неспособния да пробуди своята способностъ. Нѣма какъ-
въ да се обезсърчавате. Това е едно положение.

И тѣй, всички ще вложите въ умоветъ си мисълта, че трѣба да
бѫдете силни, но не да изнаслятъ себе си, а да подигнете себе си.
Слѣдователно, всѣки човѣкъ, който има сила да подигне себе си, може
да подигне и ближния си, а всѣки, който изнасилва себе си, изнасилва
и ближния си. Тѣй говорятъ законите на Бѣлото Братство. Тѣй гледатъ
какъ постъпваме спрѣмо себе си и отъ тамъ знаятъ какво ще бѫде
положението ни къмъ другитѣ. Ако азъ изнасиля себе си, мога да гово-
ри приятно, много сладко, но нищо нѣма да излѣзе. Не, не, законътъ е вѣ-
ренъ. Слѣдователно, ще имате сила, не да изнасилвате себе си, а да
подигнете себе си! Туй е моралътъ - да се подигнемъ надъ сегашния
моралъ въ свѣта - да подигнемъ себе си. Тѣй че еди какво си казаль
нѣкой ученъ, нѣкой пророкъ или свѣтия, че свѣтътъ е така създаденъ-
изопачате правите думи на Христа. Азъ питамъ: всички тѣзи съврѣ-
менни хора били ли сѫ въ врѣмето на Христа, чули ли сѫ какво Той
е говорилъ, какво е казаль? Казватъ: "Не сме чули, но прѣдали сѫ ни
го." Туй, което е писалъ този апостолъ, ти сигуренъ ли си въ това?
Едн кой си какво казаль. Не, не, ние имаме други доказателства за

онова, което Христосъ е говорилъ. Ние имаме други доказателства, ние имаме една архива, въ коятъ всичките думи на Христа сѫ написани съ златни букви. Знаете ли въ каква велика книга, на какви листа сѫ написани Христовите думи? Тамъ сѫ написани всички думи. Всички посвѣтени ученици на окултната школа четатъ отъ това челико евангелие. Туй е евангелие! А сега искатъ да ни убъдятъ, че туй евангелие е свещенно, дадено ни отъ Духа Свѣтаго. Не, не, отъ Духа Свѣтаго е опуї евангелие, както Христосъ Го е проповѣдавалъ. Евангелието, което Христосъ е говорилъ, сѫ е отпечатило на листата на тази велика книга. Както Христосъ е говорилъ, всичките Му бесѣди сѫ напечатени дума по дума на тази книга, тъй както всяка дума, изговорена върху фонографа се възпроизвежда. Туй е евангелие го разбирамъ. И колко думи, колко притчи, колко нѣща сѫ напечатени върху листата на тази книга, за които свѣтъ даже и не подозира!

И тъй, първото положение въ туй евангелие се поставя така: бждете силни, защото Богъ живѣе вътре въ васъ! Защо? Такъвъ е законътъ. Чудни сѫ хората! Ама ще каже нѣкой: "Апостолъ Павелъ е казалъ, че когато сме слаби, тогава сме силни, и когато сме силни, тогава сме слаби." Но той билъ окултистъ и какво искалъ да каже той съ това? То значи: когато мисля като човѣкъ, слабъ съмъ, а Богъ, който живѣе въ мене, ме прави силенъ. Когато нѣкой е силенъ, това значи, да съзнава, че Богъ живѣе въ него. Слабъ съмъ като човѣкъ, но понеже Богъ живѣе въ менъ силенъ съмъ. Като казвамъ сега: Богъ живѣе въ мене, тази дума е пакъ неразбрана. Богъ не може да живѣе въ мене, вътре въ васъ. Вие още не сте проявени; какъ ще живѣе Господъ въ васъ, вие пихти на денъ се измѣняте, какъ ще живѣе Господъ въ дасъ? Въ писанието нѣйде апостолъ Павелъ казва: "Вие сте храмъ Божий". Кои е храмъ Божий? – Душата ви. Вашата душа е нѣщо велико! И следователно, ние сега градимъ тѣзи малки храмчета, въ които душата ще се смили. Туй въчиото, безграничното, тъй ще се смили, че да лѣзе въ този малъкъ храмъ на любовъта. Душата знае закона на смиляването; тази малка душа може да стане гранична и безгранична въ едно и също

връме. За Бога, колкото е лесно да биде безграничън, и безконеченъ, толкова е лесно да стани и граниченъ и конеченъ, заради насъ. Когато ми кажатъ, че едно същество и конечно, много нѣщо разбирамъ.

Азъ разбираамъ, че величието, интелигентността и любовта на Бога съ толкова голъми, че той се смалява при туй малко същество, за да опи-та всички негови радости и скрби, за да го подигне, за да разбере величеството му. Туй е най-великото, най-чудното. Туй разбираамъ Богъ.

Този Господъ ви прѣпоръжвамъ, който може да слѣзе до вашия уровень, отъ тамъ да ви подигне и да ви направи като себе си. Въ какво?

Да бѫдете като Него силни, да разберете живота на другите същества и да подигнете и тѣхъ.

Това е учението, което е Христосъ учили. Сега, това не е моралъ. Ние оставяме сегашния моралъ. Това съ принципи които трѣба да има-те, за да ги разработвате. Е, когато разработвате принципи вътре въ душата си, вие ще се почувствувате силни и мощнни – силни и мощнни да прѣхрѣзвати всичко.

Сега ще обясня и думата "търпѣние" отъ окултно гледище. Всѣки ученикъ отъ тази школа на Всѣмирното Бѣло Братство, трѣба да бѫде търпѣливи. Но какъ? Нѣкой, за примѣръ, се въздхржатъ и казватъ:

"Азъ обѣхъ много търпѣливи, въздхржахъ гнѣва си." Това не е търпѣ-
ние – да въздхржашъ гнѣва си. Търпѣливи човѣкъ е ~~богатъ~~ човѣкъ,
който постоянно изплаща дѣлга си на всѣки, които ~~му~~ при него. Той
има сила въ себе си. Да въздѣржа гнѣва си, това не е търпѣние,
това е мѫчение. Сега проповѣдниците искатъ да ни убѣдятъ, че мѫчна-
ливиятъ е билъ търпѣливи. Не е търпѣливи такъвъ човѣкъ. Когато другъ
се радва и весели, той мисли за съвсѣмъ друго нѣщо. Търпѣливиятъ
човѣкъ, като дойде нѣкой при него, той го пита: "Какво искашъ отъ ме-
не?" – Ти ми дѣлжишъ. "Колко"? – Плаща. Той постоянно пѣе своята

пѣсѣнъ. А сега като дойде нѣкой при него, казва му: "Ти си безчестенъ"
– Той мѣлчи, нищо не плаща, въздхржа се, казва: "Добръ ме наругаха, азъ
съмъ много търпѣливи човѣкъ." Никакво търпѣние не е това, ти си
човѣкъ на мѫчението. Но тукъ, въ тази школа, никакво мѫчение нѣма.

Прѣди да влѣзете въ тази школа, докато влѣзете въ нея, мѫчения ила, но като влѣзете въ нея, тѣрпѣливи, веселни да бѫдете, да обладаете цѣлъ свѣтъ. Сега тѣй ще разберете тѣрпѣнието. Ученниците тѣй ще се разберете. Като дойде нѣкой при мене: тѣрпѣливъ ли си? То значи, че имашъ да ми давашъ. Нѣкой казватъ: "Ти ме обиди". Що с обида? Имашъ дѣлгъ, дѣлжишъ. Колко? - Еди колко си. Веднага: колко лихва? - 10-20%. Азъ нѣма да обѣля зѫбъ, ще отворя касата си - заповѣдай! Колко тири сега? Доволенъ ли си? - Доволенъ съмъ. Ще се ржкувамъ. Ще дойде при тебе нѣкой: "Азъ съмъ обиденъ". - Ще отворишъ касата си, ще платишъ, и ще се свѣрши вѣпроса. Така всички ученици помеж-ду си ще уредят вѣпроса. Ще отворите касите си и ще плащате. Като дойде, ще платишъ. Туй е учението, което Христосъ е проповѣдвалъ и ако туй учение се прилагаше, христианскиятъ свѣтъ щѣше до сега да се подигне, щѣше да се оправи. А сега съ какво се занимавате? Съ вѣп-роса: "Спасилъ ли ни е Господъ или не". Като ни е пратилъ Господ на земята, ние сме спасени. Ни сме спасени още когато сме излѣчили и отъ Бога. Слѣдователно, Христосъ всичко е прѣвидилъ. Христосъ е проявление на тази любовъ. Той изпраща любовъта къмъ онѣзи, които е спасилъ отначало. Но понеже тѣ сѫ готови, и сега да вѣзприематъ любовъта, тѣ въ зачатие съ били. Майката кога храни дѣтето си? Тѣ-зи хора не разсѫждаватъ върху тази философия. Ами когато онова дѣте е въ утробата на майка си, сучи ли отъ гърдитъ и? Не, млѣкото ще остане за майката. Тя задѣржа млѣкото си за врѣмето, когато се роди дѣтето и. Слѣдователно, прѣзъ врѣмето на своето ембрионално състояние, докато се роди, Богъ ни е чакалъ, за да прояви любовъта си. За нѣ-кои отъ насъ, които сме родени, има млѣко, а за нѣкои - твърда храна. Колкото повече вѣрвите нататъкъ, ще опитате благата. Слѣдователно, ние сме въ онзи периодъ, когато Божията любовъ се проявява къмъ учениците; значи, ние сме въ най-прѣкрасното състояние, когато Богъ се изволява да се прояви надъ учениците. Какво по-хубаво има отъ това, когато бащата каже на сина си: "Синко, вземи си торбичката и

иди на училище". И цѣлиятъ космосъ, съ всичкитѣ слънца и планети е създаденъ като едно прѣдметно училище, и всички възможни разходжатъ по всички планети, слънца и по мѣсечината, ще ходите навсъкѫдъ да учите. Разни посоки ще вземете въ екскурзиите си и пътъ ще се срѣщнете. Но ще питате: слѣдъ колко милиона години ще се срѣщнете?

Не, едно пътешествие на 10 милиона години можемъ да съкратимъ на 1/2 часъ или на 1/2 часъ, а друго пътешествие отъ 1/2 часъ можемъ да го разтеглимъ въ 100 милиона години. То е въпросъ на движение, на бързина. Зависи какъвъ влакъ ще вземемъ, съ каква скоростъ, съ каква бързина. Тамъ е въпросътъ, съ какъвъ влакъ ще пътувашъ. Ако се качите на единъ влакъ съ голѣма бързина, слънцата ще минатъ край васъ много бърже, а не ще можете да разгледате всички хубости и ще си кажете: "минахме изъ вселената и нищо не видѣхме". Ако о вземете пъкъ единъ тренъ, който пътува съ малка бързина на едно място ще се скрѣте, на друго място ще се стрѣте, ще видите всѣка планета. Между тѣзи планетни пространства има такива свѣтове, каквито съвременните хора и не подозиратъ: тѣ мислятъ, че туй, което виждатъ, само то е. Не, има други свѣтове, които не могатъ да видятъ съ съвременните телескопи. Айншайнъ казва, че нѣма врѣме и пространство. Азъ разбирамъ езика му: нѣма врѣме и пространство, но има състояния.

И тъй: първото положение за учениците е да бѫдете силни, да имате сила. Че турите въ ума си мисълта да имате сила. Тогава, за придобиване на тази сила, ние имаме вече методи. Има закони, какъ да придобиемъ сила. Ще ви поставимъ на изпитъ и ще видимъ дали тази сила която ще придобиете е за вашето подигране или за изнасилването ви.

Ако я употребите за изнасилването си, тогава ще ви дадатъ обикновена сила, а ако я употребите за вашето подигране, ще ви дадатъ Божествена сила. Когато говоря за любовъта, подразбираамъ, че само Божествената любовъ е единствениятъ великиятъ законъ въ свѣта, който може да гарантира тази сила. Ако бѫдете съ такава любовъ, тази сила ще ви се гарантира, а ако бѫдете съ обикновената любовъ, ще ви

дадать обикновена сила. Тази сила всички я имате.

Сега, тъзи съм положенията, които тръбва да вложите във ума си. Това е учението, което Христосъ е учили. Туй е най-простото учение, което Христосъ е проповедвалъ на хората тогава.

Сега разбрахте кой е силенъ човѣкъ. Но кой е слабъ човѣкъ? Силенъ и слабъ. Всѣки, който не употреби силата, която има, за своето повдигане, става слабъ. Щомъ не употреби тази Божествена сила за своето повдигане, ти си слабъ, а слабиятъ, щомъ употреби малкото си сила, която има за своето повдигане, ства силенъ. То е същиятъ законъ, както малкото сила въ онова житно зърно се увеличава и разраства като му дадете условия за това. Въ математиката тукъ на земята, частъта не може да бѫде равна на цѣлото. Въ окултната наука, въ окултната математика има друго твърдѣние. Всѣка частъ е равна на своето цѣло и всѣко цѣло е равно на своята частъ. Тогава какъ ще примири те тия противорѣчия? Слѣдователно, отношенията на тази математика не сѫ механически, но сѫ органически и психологически. Процесътъ е, значи, вътръшенъ. Сега какъ се изразява това, математически? Ако речемъ да го доказваме, тръбва редъ лекции, формули отъ тази сложна математика, и слѣдъ като се направятъ всички процеси, въпросътъ пакъ остава неразрѣшенъ. Това е само една твърдѣние, което при сегашните условия на живота, не може да се обясни. Истината е слѣдующата: че слабия човѣкъ, микроскопическиятъ човѣкъ въ свѣта, ако вхрви по великите Божествени закони, единъ денъ може да бѫде силенъ. Туй е необходимо заради васъ да бѫдете силни.

И тѣй, силата е едно качества на Божествениятъ Духъ. Значи движение. Всички тия движения човѣкъ тръбва да ги влага.

Прочетоха се темитъ върху "Прѣдназначенietо на петъхъ чувства": Да се избере една комисия отъ трима души само мжже, която да извади сѫщественото и най-важното отъ прочетенитъ теми. Мжже, подразбирамъ интелигентността да работи, мждростта да работи, защото за любовъта нѣма още място. Сега щомъ се яви любовъта въ свѣ-

-та, ние плачемъ, а трѣбва да мислимъ. Ще направите единъ хубавъ изводъ. Тѣ щото, учениците, като се трудятъ, могатъ да кажатъ нѣкакъ хубави работи, нали?

Ще ви задамъ друга една тема, върху която да напишете пакъ нѣщо, а именно:

"Прѣдназначенето на вода та".

Вие си записвайте темите, даже и онѣзи отъ васъ, които не пишатъ защото тѣ сѫ свързани помежду си.

Тайна молитва!

5 8
7

"Природни методи"

7 Школна лекция на
общия окултенъ класъ
13.IV.922г. чётвъртъкъ 8ч.в.
Ст. София.

Тайна молитва!

Ще направя нѣколко бѣлѣжки. Когато нѣкое младо растение израстне отъ земята, то е крѣхко, а за да го направи природата преграво; тъкаво и подвижно за работа, праща му малко полюльване и раздвижване отъ въздуха. Туй, което въздушните течения издѣршватъ за растенията за да ги укрѣпятъ, сѫщото извѣршва и човѣшкия умъ за растежа на духовното тѣло на човѣца. И когато влизате въ школата, тукъ ще ви подложатъ на разни вѣтрове отъ всички посоки. Туй да го имате предвидъ. Това е законъ! Но да не е ви страхъ. Който влѣзе въ тази школа и го е страхъ отъ нѣкакви дупки-да нѣма течения-той не разбира закона. Надъ вѣтрове ще бѫдете изложени отъ всички посоки, отъ истокъ и отъ западъ, отъ съверъ и отъ югъ, отъ всѣкидѣ. И отъ други вѣторве. Тия вѣтрове понѣкога ще бѫдатъ топли, понѣкога студени, понѣкога ще бѫдатъ придружени отгорѣ съ благотворенъ дъждъ, по нѣкой пътъ съ лапавица, по нѣкой пътъ съ градъ. Всички тия положения ще дойдатъ, туй трѣбва да го имате предвидъ.

Сега туй, което става въ природата ще стане и въ васъ. Не стане ли така, вие не сте на правъ пътъ. Ако нѣкой ви проповѣдва нѣкое учение безъ мъчнотии, безъ вѣтрове, безъ лапавица, безъ градъ и безъ дъждъ, това не е божествено учение, това не е учение на Всемирното Бѣло Братство.

Сега туй сѫ принципи, това сѫ положения, които ~~нѣматъ~~ трѣбва да държите въ ума си и да ги опитате. Ако нѣкой отъ васъ се съмнѣва имате врѣме да опитате, но ще констатирати този фактъ, защото ние се приближаваме да изучаваме една положителна наука, въ която законите на мязатъ на законите на сегашната наука. Въ тази наука, въ която ви вѣвеждаме, нѣма абсолютно никакви течения, тамъ всичко е точно опредѣлено. Като казвамъ: "точно опредѣлено", не разбирамъ че е ограничено. Не! Двѣ противоположни мнѣния има въ окултната наука, въ окултната школа. Безграничното включва въ себе си

граничното и граничното включва въ себе си безграничното. И тогава казвамъ, че положението е такова; само безграничното може да се прояви, а туй което е гранично не може да се прояви. Само силните хора могатъ да се проявятъ, а слабите не могатъ. Само онази свѣтлина, на която е силна може да се прояви. А свѣтлина, на която вибрации са слаби, не може да се прояви. Слѣдователно, отъ васъ искашъ да бѫдете силни хора, не слабодушни, разбирашъ ли? Отъ васъ се иска да бѫдете най-спилни ученици, най-способни, най-даровити, най-талантливи. Който не е способенъ, да се труди да стане такъвъ. Който не е даровитъ, не е талантливъ, да се труди да стане способенъ, да прояви своя талантъ, а неспособниятъ да пробуди своята способностъ. Нѣма какъ да се обезсърчавате. Това е едно положение.

И туй, всички ще вложите въ умовете си мисълъта, че тръбва да бѫдете силни, но не да изнасляте себе си, а да подигнете себе си. Слѣдователно, всѣки човѣкъ, който има сила да подигне себе си, може да подигне и ближния си, а всѣки, който изнасилва себе си, изнасилва и ближния си. Туй говорятъ законите на Бълото Ератство. Тѣ гледатъ какъ постъпваме спрѣмо себе си и отъ тамъ знаятъ какво ще бѫде положението ни къмъ другите. Ако азъ изнасиля себе си, мога да говоря приятно, много сладко, но нико нѣма да изльзе. Нѣ, не, законътъ е въ ряда на закона, че ако си изнасилъши себе си, ще си изнасилъши и другите. Слѣдователно, ще имате сила, нѣ да изнаслявате себе си, а да подигнете себе си. Туй е моралътъ – да се подигнемъ надъ сегашния моралъ въ свѣта – да подигнемъ себе си. Туй че еди какво си казалъ и изопачате правите думи на Христа. Азъ питамъ: всички тѣзи свѣти, океятвани отъ сърдечната същност на Христо, чули ли сѫ какво той мени хора били ли сѫ въ времето на Христа, чули ли сѫ какво той извършилъ въ времето на Христо? Ако чули, но предали сѫни и не събрали сърдечната същност на Христо, то какъ ще съмъ въ състоянието да съмъ съгласенъ съ този апостолъ, че "Свѣтѣтъ е тaka създаденъ?" Туй, което е писалъ този апостолъ, ти сигуренъ ли си въ това? Навътре отъ сърдечната същност на Христо, ти съмъ съгласенъ ли си въ това? Еди кой си какво казалъ. Нѣ, не, ние имаме други доказателства въ сърдечната същност на Христо и онде си възнамерихъ да възпирамъ този съд въ сърдечната същност на Христо.

онова, което Христосъ е говорилъ. Ние имаме други доказателства, ние имаме една архива, въ коятъ всичките думи на Христа сѫ написани съ златни букви. Знаете ли въ каква велика книга, на какви листа сѫ написани Христовите думи? Тамъ сѫ написани всички думи. Всички посвѣтени ученици да окултната школа четатъ отъ това челико евангелие.

Туй е евангелие! А сега искатъ да ни убъдятъ, че туй евангелие е свещенно, дадено ни отъ Духа Свѣтаго. Не, не, отъ Духа Свѣтаго е опубликувано евангелие, както Христосъ Го е проповѣдвалъ. Евангелието, което Христосъ е говорилъ, сѫ е отпечатано на листата на тази велика книга.

Както Христосъ е говорилъ, всичките му бесѣди сѫ напечатани дума по дума на тази книга, тѣй както всяка дума, изговорена върху Фонографа се възпроизвежда. Туй е евангелие го разбирамъ. И колко думи, колко притчи, колко нѣща сѫ напечатани върху листата на тази книга, за които свѣтъ даже и ге подозира!

И туй, първото положение въ туй евангелие се поставя така: бъдете силни, защото Богъ живѣе вътре въ васъ! Защо? Такъвъ е законъ. Чудни сѫ хората! Ама какъ нѣкой: "Апостолъ Павелъ е казалъ, че когато сме слаби, тогава сме силни, и когато сме силни, тогава сме слаби." Но той билъ окълност и какво искаль да каже той съ това?

То значи: когато думя като човѣкъ, слабъ съмъ, а Богъ, който живѣе въ мене, ме прави силенъ. Когато нѣкой е силенъ, това значи, да съзвѣдва, че Богъ живѣе въ него. Слабъ съмъ като човѣкъ, но понеже Богъ живѣе въ менъ силенъ съмъ. Като казвамъ сега: Богъ живѣе въ мене, тази дума е пакъ неразбрата. Богъ не може да живѣе въ мене, вътре въ васъ. Вие още не сте прославени, какъ ще живѣе Господъ въ васъ, вие 10 пати на денъ се измѣняте, какъ ще живѣе Господъ въ дасъ? Въ писанието нѣдѣле апостолъ Павелъ казва: "Вие сте храмъ Божий". Което е храмъ Божий? – Душата ви. Вашата душа е нѣщо велико! И съдователно, и съдът вътре въ тѣзи малки храмчета, въ които душата ще се смали. И сега градъ тѣзи малки храмчета, въ които душата ще се смали. Туй вътре вътре безгранично е, твой ще се смали, че да лѣзе въ този малък храмъ на дробсът. Душата знае закона на смаляването; тази малка душа може да стане гранична и безгранична въ едно и също

връме. За Бога, колкото е лесно да бъде безграничън, и безконеченъ, толкова е лесно да стани и граниченъ и конеченъ, заради насъ. Когато ми кажатъ, че едно същество е конечно, много нъщо разбирамъ. Азъ разбирамъ, че величието, интелигентността и любовта на Бога съ толкова голъми, че той се смалява при туй малко същество, за да опи-та всички негови радости и скриби, за да го подигне, за да разбере величието му. Туй е най-великото, най-чудното. Туй разбралъ Богъ. Този Господь ви пръпорчватъ, който може да слъзе до вапия уровень, отъ тамъ да ви подигне и да ви направи като себе си. Въ какво? Да бъдете като Него силни, да разберете живота на другите същества и да подигнете и тъхъ.

Това е учението, което е Христосъ училь. Сега, това не е мораль. Ние оставяме сегашния моралъ. Това съ принципи която тръбва да има-зте, за да ги разработвате. Е, когато разработвате принципи вътре въ пъха душата си, вие ще се почувствувате силни и мощнни – силни и мощнни допада прътхръзвати всичко.

Сега ще обясня и думата "търпѣние" отъ окултно гледище. Всъки ученикъ отъ тази школа на Всъмрното Бъло Братство тръбва да бъдо търпъливъ. Но, какъ? Нѣкой, за пръмъръ, се въздържатъ и казватъ: "Азъ обахъ много търпъливъ, въздържахъ гиъва си." Това не е търпъ-ливъ да въздържащъ гиъва си. Търпъливия човѣкъ е логатъ човѣкъ, етъкъто постоянно изплаща дълга си на всички, който има при него. Той има сила въ себе си. Да въздържащъ гиъва си, това не е търпъние, това е мъчение. Сега проповѣдниците искатъ да ни убъдятъ, че и хълна-енгелът е билъ търпъливъ. Не е търпъливъ, такъвъ човѣкъ. Когато другъ се разва цвѣсли, той мисли за съвсемъ друго нещо. Търпъливия човѣкъ, като дойде нѣкой при него, той го пита: "Какво искашъ отъ мене?" Ти ми дължишъ "Колко"? – Плаща. Той постоянно пѣе своята пасенъ. Сега като дойде нѣкой при него, казва му: "Ти си безчестенъ." Той отвѣти, че то не плаща, въздържа се, казва: "Добре че царугаха, азъ съмъ много търпълив човѣкъ." Никакъ не търпѣние е неод това, ти съ човѣкъ на мъчението. Но тукъ въ тази школа никакво мъчение, никат-

- 5 -

Прѣди да влѣзете въ тази школа, докато влѣзете въ нея, ищчения и да, но като влѣзете въ нея, тѣрпѣливи, весели да бѫдете, да обладаете дѣлъ свѣтъ. Сега тѣй ще разберете тѣрпѣнието. Учениците тѣй ще се разберете. Като дойде нѣкой при мене: тѣрпѣливъ ли си? То значи, че имашъ да ми давашъ. Нѣкой казватъ: "Ти ме обиди". Що е обида?

Имашъ дѣлгъ, дѣлшишъ. Колко? - Еди колко си. Веднага: колко лихва?

- 10-20%. Азъ нѣма да обля зѣбъ, ще отворя касата си - заповѣдай!

Колко тири сега? Доволенъ ли си? - Доволенъ съмъ. Ще се рикувашъ.

Ще дойде при тебе нѣкой: "Азъ съмъ обиденъ". - Ще отворишъ касата си, ще платишъ, и ще се свѣрши вхпроса. Така всички ученици помежду си ще уредятъ вхпроса. Ще отворите касите си и ще платате. Като дойде, ще платишъ. Туй е ученикето, което Христостъ е проповѣдалъ и ако туй ученик се прилагаше, християнскиятъ свѣтъ ще до сѣта да се подигне, ще да се оправи. А сега съ какво се занимаватъ?

въпроса: "Спасиљ ли ни е Господъ или не". Като ни е пратилъ Господ на земята, ние сме спасени. Ни сме спасени, юще когато сме излѣчили и отъ Бога. Слѣдователно, Христостъ всичко е прѣвидилъ. Христостъ е проявление на тази любовъ. Той изпраща любовъта къмъ онзи, който е билъ спасиљ отначало. Но понеже тѣхъ тотови, и сега да възпроизнесатъ любовъта, тълько зачатие съ били. Майката когато храни дѣти си? Тези хора не разсыдаватъ върху тази философия. А и когато гонятъ е въ утробата на майка си, сучи ли отъ гърдите и? Нѣ, мѣжкото не събстане за майката. Тя задържа мѣжкото си за връмето, когато се роди дѣтето и. Слѣдователно, прѣзъ връмето на своето ембрионално състояние, докато се роди, Богъ ни е чакалъ, за да прояви любовъта си. За нѣ съмъ когато отъ настъ, когато сме родени, има илько, а за въкътъ твърда храна.

Когато повече вървите нататъкъ, ще опитате благата. Слѣдователно, сме въ онзи периодъ, когато Божията любовъ се проявява къмъ учениците; значи, ние сме въ най-прѣкрасното състояние, когато Богъ съ изволяваш да се прояви надъ учениците. Какъ по-хубавъ има тѣ бѣзи, когато бащата каже на синята си: "Синко", възбди съ торбичката

иди на училище". И цѣлиятъ космосъ, съ всичките слънца и планети е създаденъ като едно прѣдметно училище, и всички васть ще Ѹт разхождатъ по всички планети, слънца и по мъсечината, ще ходите навсѣкѫде да учите. Разни посоки ще вземете въ екскурзионтъ си и пакъ ще се срѣщнете. Но Ѣщо питате: слѣдъ колко милиона години Ѣще се срѣщнете?

Не, едно пътешествие на на 10 милиона години можем да съкратимъ на 1 часъ или на 1/2 часъ, а друго пътешествие отъ 1/2 часъ можемъ да го разтеглимъ въ 100 милиона години. То е въпросъ на движение, на бързина. Зависи какъвъ влакъ ще вземемъ, съ каква скоростъ, съ каква бързина. Тамъ е въпросътъ, съ какъвъ влакъ ще пътувашъ. Ако се качите на единъ влакъ съ голъма бързина, сънцата ще минатъ край васъ много бърже, а не ще можете да разгледате всички хубости и ще си кажете: "Минахме изъ вселената и нищо не видяхме". Ако вземете пъкъ единъ стренъ, който пътува съ малка бързина на едно място ще се скръте, на друго място ще се стръте, ще видите всяка планета. Между тъзи планети пространства има такива свѣтове, каквито съврѣменните хора и не подозиратъ. Тъ мислятъ, че туй, което виждатъ, само то е. Не, има други свѣтове, които не могатъ да видятъ съ съврѣменните телескопи. Айншайнъ казва, че нѣма врѣме и пространство. Азъ разбирамъ езика му: - ен нѣма врѣме и пространство, но има състояния.

И тъй: първото положение за учениците е да бъдете сплни да имате сила. Ще турите във ума си мисълта да имате сила. Тогава, за придобиване на тази сила, ние имаме вече методи. Има закони какъв да придобием сила. Ще ви поставимъ на изпитъ и ще видимъ дали тази сила която ще придобиете е за вашето подигране или за изнасилване то ви.

- никој употребите за изнасилването си, тогава ќе ви дадат обикновена седла, ако ја употребите за вашето подигане, ќе ви дадат Боже

-ствена сила. Когато говоря за любовта, подразбирамъ, че само Боже-
ствената любов е единственият великият законъ въ свѣта, който
може да гарантира тази сила. Ако щдете съ такава любов, тази си-
ла ще ви се гарантира, ако щдете съ обикновената любов, ще ви
надеси въ етапа, където въ същността ѝ няма никакъвъ

дадатъ обикновена сила. Тази сила всички я имате.

Сега, тъзи съ положенията, които тръбва да вложите въ ума си.

Това е учението, което Христосъ е училъ. Туй е най-простото учение, което Христосъ е проповъдавалъ на хората тогава.

Сега разбрахте кой е силенъ човѣкъ. Но кой е слабъ човѣкъ? Силенъ и слабъ. Всѣки, който не употреби силата, която има, за своето повдигане, става слабъ. Щомъ не употребишъ тази Божествена сила за своето повдигане, ти си слабъ, а слабиятъ, щомъ употреби малкото си сила, която има за своето повдигане, става силенъ. То е смущаващъ законъ, както малкото сила въ онова житно зърно се увеличава и разраства като му дадете условия за това. Въ математиката тукъ на земята, частъта не може да бѫде равна на цѣлото. Въ окултната наука, въ окултната математика има друго твърдѣние. Всѣка частъ е равна на своята цѣло и всѣко цѣло е равно на своята частъ. Тогава какъ ще приимириятъия противорѣчия? Слѣдователно, отношенияата на тази математика не сѫтъ механически, но сѫтъ органически и психологически. Процесътъ е, значи, вътрѣшенъ. Сега какъ се изразява това, математически? Ако рече: „Съда го доказвамъ, тръбва редъ лекции, формули отъ тази сложна математика, и слѣдъ като се направятъ всички процеси, въпросътъ пакъ остава неизясненъ.“ Това е само една твърдѣние, което при сегашните условия на живота, не може да се обясни. Истината е слѣдующата: че човѣкъ, кой човѣкъ, микроскопическата човѣкъ въ свѣта, ако върви по законите на Божествени закони, единъ денъ може да бѫде силенъ. Туй е необходимо, заради васъ да бѫдете споделени съ моята стъпка. Ещ отокъ онинъ е и тъй, силата е едно качества на Божествения. Тукъ значи емо движение. Всички тия движения човѣкъ тръбва да ги влагадъ винеа. Етой съмъ вътъ, пътищо юзъмъ, кътъмъ вътъмъ отъмъ. Еки съпратъ. Прочетоха съ темитъ върху "Прѣдназначенето на петвѣхъ отъ ми, стано ли съмъ откликъвъ отънъзъмъ и съмъ отънъ чувства". Да се избере една комисия отъ трима души само мѫже, които не сѫтъ, да върши съ етъмъ съмъмъ и съмъмъ. Етъмъ изпитватъ въ ежомъ то да извади сѫщественото и най-важното отъ прочетенитъ теми. Мѫже, кътъ, да върши отънъзъмъ съ етъмъ съмъ, съмъвъртъ есъ, на еш въ подразбирамъ интелигентността да работи, мѫдростта да работи, защото за любовъта нѣма още място. Сега щомъ се яви любовъта въ свѣ-

-та, ние плачимъ, а тръбва да мислимъ. Ще направите единъ хубавъ изводъ. Тъй щото, учениците като се трудятъ, могатъ да кажатъ нѣкакъ хубави работи, нали?

Ще ви задамъ друга една тема, върху която да напишете пакъ нѣщо, а именно:

"Прѣднѣзначението на вѫдата".

Вие си записвайте темите, даже и онѣзи отъ васъ, които не пишатъ защото тѣ сѫ свързани помежду си.

Тайна молитва!